מז: אלו טרפות פרק שלישי חולין

עין משפט נר מצוה

אבל אגבה אפילו בטרפא דאסא טרפה. ונראה לומר שנמצאת העיטוניתא לגד שמחל כיון דלמחר מוכחי טרפה דהא מפרש טעמא משום דעיזי גריימה הכי לית להו והא דממעט מגבה ולא ממעט לגד שמחל נקט גבה למעוטי מפילו בימין ומש"ה מקומה היה נראה להחיר מדממעט גבה דוקא ולפ"ז כי רגיעו שלמה מטריף בחרי עיטוניתא מע"ש שחמת מיהא עומדת במקומה לא היה מוסר ז] מש לחו דמיחת שניס לך מורי הרב דודי ז"ל אמר שהיה מקובל לחסור ולפשר דטעמא משום דלחו מוכחיה נהכי: **אפילו בטרפא דאסא טרפה.** משום מבי העזרי וה"ל מצ"ן כתב ה"ר יצחק בספרי דדוקא בשאר מיות וגב הריאה היא טרפה אבל החיות שנאל הימין המתמוה שהיא עליונה הסמוכה לעוכר כשרה דדרכה להתפלל וכתב מתשובה לחפרי לח היא כטרפה לחסת חלא על ידי נפיחה טרפה ומי לח היא חפילו בחר נפיחה כטרפה לחסת נראה לחבי העזרי כשרה:

דשיעא באופתא. היינו שאלקה לגמרי אבל אם יש בה סום היכר בעלמת כשרה:

שלישי הביאתי לפני. נראה דאבר דבתרי זימני היא חזקה כרבי (יבמות דף מד:) מדאמר לה המתיבי: **אלא** ירוקה [1] ה"ד בכורתי. וי"ס שאמות בהן ככרתן והכל אחד וכתב בעיבור[2] דהוא נאב ירוק ותרגום של תליר הוא כרתי [3] ונראה דהוא נאב אינעל"ש בלע"ז דהוא דמי לרקיע דהא משמע שהוא דומה קלח לחבלח דבאבריו (נדרים דף ט:) כלי שיכיר בין חבלח לכרתי ותמרי[4] חבלח דומה ליס ויש דומה לרקיע וממוך כך אומר ר"ת דהא דאמרינן בפרק לולב הגזול (סוכה דף לד:) תרגוב הירוק ככרתן דוקא נאב אינעל"ש ומיהו נראה דמכח זה אין להכשיר שאר תרגוגים הירוקים אלא נקט ככרתן למעוטי שאר עיני ירקות וה"ג לח היו דוקא ככרתן לגעיל גבי ירוקה כשרה מדברי נתן פירש בקונטרס דוקא ככרתן לחו דוקא וכן נראה לחח חתי למעוטי חלח דממש לכשותח ומוריקא וביעתא דכל מיני קרי"ג ירוקים מיקרי כדאמר במסכת[5] נגעים (פ"ח ה"ג) ירקרק ככנף טווס ומיכא למ"ד כשעוה ותמרינן בפרק ד' נדרים (דף לב.) וירק חת מיניהו שכוליהן ירוקין [6] (בחנים טוחות ומרגליות) שלח יחחו עיניהם ממון ויתעסקו בהשלת נפשות ולח בחנים טוחות ומרגליות[7]:

אבל נקב שיש בו חסרון **אפילו רבי שמעון מודה.** [8] וים שרגו לחסור כשנראית הריאה מסרה שים קמטו וסדק ומסרון על הריאה חפילו עולה בנפיחה והעור והכשר קיים והשיב להם ריב"ח בטעות הוא כיון דל"ל הוה ליה לשנויי הכח הכי וכדאני הכל ולח הוה ליה לחוקמה בכ"ש שלח חחי כיון דעולה בנפיחה כשרה וכן פסק רבינו קלונימוס הזקן:

שלפוחית

אבל אגבה אפילו בטרפא דאסא טרפה [א] אמר רפרם האי ריאה דדמיא לאופתא [ב] ואיכא דאמרי איכא דאמרי בחזותא [ג] ואיכא דאמרי בגישתא איכא דאמרי דנפיחה [ד] ואיכא דאמרי דפחיזה ואיכא דאמרי דישיעא דלית לה חיתוכא דאוני אמר רבא [ה] ככוחלא כשרה כדיותא טרפה [ו] דא"ר חנינא שחור אדום הוא אלא שלקה [ז] ירוקה כשרה מדרבי נתן [ח] אדומה כשרה מדרבי נתן [ט] דתניא רבי נתן אומר פעם אחת הלכתי לכרכי הים באתה אשה אחת לפני שמלה בנה ראשון ומת שני ומת שלישי הביאתו לפני ראיתי שהיה אדום כמין שחין לו דס והדס הוא הנפש וממוך שחין לו מיות הוא מת במכה קלה: **כככדא כשרה.** ריאה שמכאה שלה דומה לכבד כשרה: **כניגרא טרפה.** והכי קיס להו דנהכי הוא לקוחת וכהכי לח הוא לקוחת: **ככשופא.** ירוקה ולח כעצים שלח כמכאה כשופא הומלו"ן חו כמכאה מוריקא כרכוס חו כמכאה ביצה. וכל שלח יש ירוק הן שלח שה משוה מזה וכל מכאה קרי"ג נקרא ירוק: **מעוס כריפה.** דוכתא דמטמטם ולח עייל זיקא בגויה: **מוגלא.** קויטו"ת: **מניחים עליה.** על חותו מטום לחחר שנקרש: **מי מכלכלא.** דנייד ריקא כשרה דהא עייל ביה זיקא: **ואי לא.** לקוחת הוא וטרפה: **אינו קרום.** שפופו ליפחר וכל סירכי דריאה קרום העולה ממחת מכה הן שלכך קרי"ג דלח נפיק זיקא טרפה: **הני ריאה דאווסא.** כתוב בתוס' (זבחים נה:) ומיהו לפי זה יש לומר דלח חשיב ליה אווסא אלח כשיש בה ב' חלקים ומיהו לפי מה שכתב הרמב"ם (פיה"מ פ"ו דחולין) דאווסא הוא שנחלק לב' חלקים ויש בו ב' חלקים ומיהו לפי זה יש לומר דלח חשיב ליה אווסא אלח כשיש בה ב' חלקים ומיהו לפי מה שכתב הרמב"ם (פיה"מ פ"ו דחולין) דאווסא הוא שנחלק לב' חלקים ויש בו ב' חלקים ומיהו לפי זה יש לומר דלח חשיב ליה אווסא אלח כשיש בה ב' חלקים: **דומיא דאופתא.** נקעת עלים וכדמפרש: **בגישתא.** שקשה מטופה כעין: **דפחיזה.** קשה ויש ומי כגישתא: **דנפיחה.** [ד] נעשית לבנה כנקעת ויש ומי מחומת. ויש לו מחכת בחיתון גמור [ה] ונפסדן לגמ כמין מרלה הפרש ניכר בו כשרה דלמו שיעה כי חופתא היח: **ככוחלא.** לבע כחול שהוח כמרלה [ב] לזו"ל לח ירוק ולח שחור: **כדיוטא.** קורט דיו יבש והוח שחור: **דרבי מניעא לעניו דס נדה:** **אלא שלקה.** גלמה לקוחתה הוח וסופו לירקב ולינקב: **ירוקה.** כמין עלים כלנקמן: **אדומה.** שנקוטרוד"ש: **כשרה.** דהכרת כריח מלרבי נתן: **המפיני לו.** לחין לך לבר העומד בפני פיקוח נפש מוך מעבודת כוכבים וגילוי עריות ושפיכות דמים: **שיכלא כו דמו.** שיהא דמו נגלע בבשרו שהיה דמו הולך בין עור לבשר והוי כמי שחין לו דס והדס הוא הנפש וממוך שחין לו מיות הוא מת במכה קלה: **ככבדא כשרה.** ריאה שמכאה שלה דומה לכבד כשרה: **כניגרא טרפה.** והכי קיס להו דנהכי הוא לקוחת וכהכי לח הוא לקוחת: **ככשופא.** ירוקה ולח כעצים שלח כמכאה כשופא הומלו"ן חו כמכאה מוריקא כרכוס חו כמכאה ביצה. וכל שלח יש ירוק הן שלח שה משוה מזה וכל מכאה קרי"ג נקרא ירוק: **מעוס כריפה.** דוכתא דמטמטם ולח עייל זיקא בגויה: **מוגלא.** קויטו"ת: **מניחים עליה.** על חותו מטום לחחר שנקרש: **מי מכלכלא.** דנייד ריקא כשרה דהא עייל ביה זיקא: **ואי לא.** לקוחת הוא וטרפה: **אינו קרום.** שפופו ליפחר וכל סירכי דריאה קרום העולה ממחת מכה הן שלכך קרי"ג דלח נפיק זיקא טרפה: **הני ריאה דאווסא.** כתוב בתוס' (זבחים נה:)